

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 459

гр. София, 06.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 06.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **490** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК.

По делото е постановено Решение № 23921 от 18.11.2024 г., с което е отхвърлена жалбата на Етажна собственост [населено място], [улица], чрез председателя на УС Г.-Н. Е. Н., срещу Разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-8-8 от 28.06.2022 г., издадено от инспектор IV-та степен в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ в Шеста РСПБЗН-СДПБЗН – [населено място].

Съобразно изхода на спора са присъдени разноски за съдебното производство, като е осъдена Г.-Н. Е. Н., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.8, ап.34, в качеството ѝ на председател на Управителния съвет на Етажна собственост [населено място], [улица], да заплати на Столична дирекция пожарна безопасност и защита на населението на основание чл.143, ал.3 от АПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Постъпила е касационна жалба вх. № 31949 от 27.11.2024 г., подадена от жалбоподателя Етажната собственост на [улица], [населено място], чрез адв. С. Р., срещу постановеното по делото Решение № 23921 от 18.11.2024 г., в която са изложени доводи за изменението му в частта за разноските, които следва да се разгледат по реда на чл.248 от ГПК, вр. чл.144 от АПК.

Жалбоподателят счита, че неправилно разноски са възложени в тежест на Г.-Н. Е. Н., тъй като същите следвало да бъдат възложени на Етажната собственост. Оспорва се и размерът на присъденото юрисконсултско възнаграждение от 200 лв.

Препис от молбата по чл.248, ал.1 от ГПК е връчен на ответника инспектор IV-та степен в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ в Шеста РСПБЗН-СДПБЗН – [населено място], но от него не е постъпило писмено възражение. Съдът намира молбата за процесуално допустима, като подадена в срока по чл.248, ал.1 от ГПК и от надлежно легитимирано лице.

Разгледана по същество е неоснователна.

В обжалваното Решение № 23921 от 18.11.2024 г. са изложени подробни мотиви защо съдът приема, че на етажната собственост по силата на ЗУЕС и ЗС не е придадено качество на юридическо лице, т.е. същата не е правосубектна от гражданскоправна гледна точка. Управителният съвет/управителят на ЕС като изпълнителни органи организират изпълнението на решенията на Общото събрание на ЕС, респ. са нейни представителни и изпълнителни органи.

Като адресати на процесното разпореждане са посочени всички субекти по ЗУЕС и ЗС, т.е. собственици, ползватели и обитатели на самостоятелни обекти в процесната сграда, която е в режим на ЕС. Изпълнението на оспорения акт е гарантирано чрез адресирането му да неговия представителен и изпълнителен орган - Г.-Н. Е. Н., в качеството ѝ на председател на Управителния съвет на Етажна собственост [населено място], [улица]. Именно в това ѝ качество - на управител на ЕС са възложените сторените в производството разноси съгласно чл.143, ал.3 от АПК. Независимо, че управителят безспорно представлява физическо лице, отбелязването в съдебния акт на изричното му качество на председател на Управителния съвет на Етажна собственост е указание, че разноските са възложени в тежест на етажната собственост, а не на физическото лице Г.-Н. Е. Н., както неправилно претендира касаторът.

Макар в съдебната практика да се приема, че за целите на съдебното административно производство страните могат да не притежават правосубектност по смисъла на гражданското право, т.е. могат да не бъдат физически или юридически лица, то разноските могат да се вменят с тежест единствено на правосубектни лица. В противен случай осъдителният диспозитив на съдебното решение би бил неизпълним. До пълнителен аргумент в тази насока е нормата на чл.143, ал.1 от АПК, която изрично уточнява, че разноските се поемат не от административния орган, а от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ, а бюджет има съответната администрация, към която принадлежи административният орган.

Макар и да не са изрично изтъкнати в заключителната част на обжалваното решение, съдът намира, че от изложените в него мотиви кои лица са правосубектни като носители на задължения по ЗУЕС и на ЗС, логично следва изводът защо разноските са възложени в тежест на управителния орган на Етажната собственост.

Относно размера на присъдените разноси, то следва да се отбележи, че същите са в минимален размер съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, т.е. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., ноза всяка от съдебните инстанции съгласно чл.226, ал.3 от АПК - 100 лв. за първоинстанционното производство и 100 лв. за касационното производство, или общо сума в размер на 200 лв.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на касатора, формулирано в касационна жалба вх. № 31949 от 27.11.2024 г., подадена от жалбоподателя Етажна собственост на [улица], [населено място], чрез адв. С. Р., за изменение на постановеното по делото Решение № 23921 от 18.11.2024 г. в частта за разноските.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС.

СЪДИЯ: